

PEEPING TOM

Kind

Een familietrilogie

VADER – 2014
MOEDER – 2016
KIND – 2019

De wortels van geweld

Geschreven door Lieve Dierckx

Kind is het derde deel uit de trilogie van Peeping Tom rond herinnering, geheugen en de zoektocht naar verbinding. Het eerste deel, *Vader* (2014) speelde zich af in een bejaardentehuis, in de verbrokkelende geest van een vereenzaamde, dementerende man. Het tweede luik, *Moeder* (2016), toonde in een museale omgeving de vele facetten van een rouwproces voor een afwezige oermoeder, met de lichamen van de performers als opslagplaatsen van onstabiele herinnering.

In *Kind* boren Gabriela Carrizo en Franck Chartier naar de bronnen van de menselijke psyche vanuit het perspectief van het kind. Zes performers en drie figuranten voeren ons mee naar een diep verscholen universum van donkere sprookjes en magie. Een wereld die voorafgaat aan goed en kwaad, waar grenzen nog te beslechten vallen. Het kind dat ze opvoeren staat dicht bij die geheime ruimte van ontstaan, het is nog niet geformatteerd.

Het kind

Op het podium is het kind als centraal personage een ontregelende aanwezigheid. We zien een te groot meisje op een te kleine fiets. Het rokje te kort, het vlees puilend over mouw- en sokranden. Mezzo-sopraan Eurudike De Beul speelt niet dit kind, ze is het. Dat ze haar kinderleeftijd al lang ontgroeid is, maakt voor de toeschouwer de confrontatie met haar wereld des te heftiger. Er ontstaat iets van een *uncanny valley*: een verontrustend teveel aan gelijkennis, met een verhoogd bewustzijn van mogelijke implicaties.

Met kinderlijke tics en gebaren leidt dit uit de kluiten gewassen kind ons in haar wereld, een donker woud aan de

voet van torenhoge kliffen. Enerzijds bewoont ze een voor ons herkenbare omgeving. Maar evengoed verglijdt ze traploos, zonder waarneembare overgang naar een door ons vergeten oerstaat, aan de rafelranden van het on(der)bewuste. Waar de aarde spreekt, en kinderen uit bomen groeien. Waar vreemde voorvallen niet verontrusten maar nieuwsgierigheid opwekken. Het bewegingsmateriaal van de andere performers is nauw verbonden met de beeldentaal van haar wereld.

In *Kind* is de aanwezigheid van ‘echte’ kinderen uiteindelijk beperkt tot een figurant die op elke speelplek gekozen worden. Maar in de aanloop van het creatieproces werden in verschillende steden een reeks voorbereidende workshops gehouden met kinderen uit verschillende leeftijdsgroepen. Zo kregen de makers en de performers inzicht in het plastisch en bewegingsmatig potentieel van kinderen en jongeren, en in hun kijk op de dingen: hoe ze volwassenen om hen heen inschatten, hoe dat tot uiting komt in gebaren en lichaamstaal. En hoe ze angsten veruiterlijken die het gevolg zijn van een gebrek aan houvast en kader, bijvoorbeeld, als ze niet op ouders kunnen rekenen. Hoe gaan ze om met afwezigheid, verlies, conflict?

Levende omgeving

Kinderen zijn in wording, wendbaar, soepel en ontvankelijk. Hun bijzondere openheid is in *Kind* doortrokken naar de scenografie, een actieve performer. Die toont de wereld van het kind in een diorama: een kijkkast tussen natuur en constructie, in de vitrine die het podium *an sich* al is. Rondom het kind dwalen vormen en verschijningen op gelijke voet rond – bomen, rotsblokken, broedsels en bosdieren en – geesten, wandelaars, takkenkinderen. Soms gaat het om externe objecten, soms zijn het de performers die samenvallen met deze verschijningen.

Kind speelt zich af in een nog onvaste tijdsruimte. In kloven en spleten, in verre grotten en binnenin een hol dat associaties oproept met een baarmoeder huizen – onzichtbaar voor de toeschouwer – nóg diepere ruimtes en

werelden. We horen verre geluiden, zien wezens verschijnen en verdwijnen. Zo rijst de vraag: wie beïnvloedt wie? Transformeert het landschap de personages of gebeurt het omgekeerde? Wie construeert wie?

Geweld en identiteit

Met wie, en waar we opgroeien bepaalt sterk wie we zullen worden en dat is in *Kind* niet anders. Het kind spiegelt zich aan zijn omgeving, maar moet er zich ook tegen afzetten, net om zich een eigen identiteit te kunnen aanmeten. Vanuit die dualiteit wordt *Kind* een vraagstelling naar de perverterende aspecten van identiteitsvorming.

Want geweld is alomtegenwoordig in de wereld van dit kind, via een ontregelde vaderfiguur. We zien hoe dat geweld op haar inwerkt, hoe het meisje zich verzet, er een plaats aan geeft of zich terugplooit op haar eigen universum. In haar spel wordt de fascinatie voor het extreme gaandeweg duisterder en ligt de weg naar (zelf)destructie open. De sound voorspelt haar spoor, want de muziekkeuze in *Kind* leidt naar de 'Club van 27': een lijst van beroemde muzikanten als Janis Joplin, Jimi Hendrix of Kurt Cobain die op 27-jarige leeftijd overleden aan de gevolgen van verslaving, moord of zelfmoord.

De vraag rijst dan: in hoeverre was die schaduwkant al inherent in haar aanwezig? En bij uitbreiding: zit het geweld in ons, of komt het vanuit de omgeving die ons omringt? In dat verband was een initiële inspiratiebron tijdens het werkproces de intergenerationele fantoomtheorie van de Hongaarse psychoanalytici Nicolas Abraham (1919-1975) en Maria Torok (1905-1998). De fantomen waarover zij het hebben zijn taboes en geheimen binnen een familie die tot vele generaties later plots en schijnbaar onverklaarbaar opduiken in de vorm van onverwacht gewelddadig of ander sociaal gedrag. In *Kind* zien we hoe bij het kind daarvan de kiemen worden gelegd en in de onvoorspelbare vaderfiguur al oudere taboes mogelijk werkzaam zijn.

Vanuit de dolgedraaide autoriteit van deze vader/boswachter ontrolt zich in *Kind* een politiek getinte parabel. Zo open en flexibel de wereld van het kind, zo gesloten en vijandig de zijne. Hij ziet alleen nog indringers tegenover wie hij vanuit een ingesleten machtsdenken bijt en blaft, zich te buiten gaat aan misbruik en vernedering. Deze vaderfiguur is de verpersoonlijking van hoe bijvoorbeeld de Lacaniaans geïnspireerde filosoof Marc De Kesel mechanismen van racisme en uitsluiting ziet ontstaan: op het ogenblik dat een te rigide identiteitsconstructie in elkaar stuikt, gaapt onderliggende leegte, met de 'ander' als een makkelijke bliksemafleider voor zijn bodemloze angst.¹ Als ontwrichte autoriteitsfiguur verpersoonlijkt deze vader het failliet van patriarchale constructies en reflexen.

Dat politieke aspect sloop als vanzelf binnen in de vele improvisatiesessies tijdens het werkproces, via de verschillende culturele achtergronden en ervaringswerelden van de performers. Opvallend in de creaties van Peeping Tom is hoe uit hun intuïtieve creatiemethode telkens sterk maatschappelijk betrokken en herkenbaar werk ontstaat.

¹ Interview met Marc De Kesel : <https://www.gonzocircus.com/feature-een-cultuur-van-controle-marc-de-kesel/>

Korte promotionele tekst

In *Kind* treden we binnen in een diep verscholen universum van donkere sprookjes en magie. We bevinden ons in een donker woud aan de voet van torenhoge kliffen, een wereld die voorafgaat aan goed en kwaad, waar grenzen nog te beslechten vallen. Met kinderlijke tics en gebaren leidt een te groot meisje op een te kleine fiets on binnen in deze wereld aan de rafelranden van het onderbewuste. Waar de aarde spreekt en kinderen uit bomen groeien. Waar vreemde voorvallen niet verontrusten maar nieuwsgierigheid opwekken.

Na *Vader* (2014) en *Moeder* (2016) is *Kind* het derde deel uit de familietrilogie van Peeping Tom rond herinnering, geheugen en de zoektocht naar verbinding. In *Kind* boren Gabriela Carrizo en Franck Chartier naar de bronnen van de menselijke psyche vanuit het perspectief van het kind.

De voorstelling onderzoekt thema's als geweld, de relatie tussen het echte en namaak, de ander, trauma, vanuit de vraag rond identiteit. Immers, met wie, en waar we opgroeien, bepalen sterk wie we zullen worden en dat is in *Kind* niet anders. Het kind spiegelt zich aan zijn omgeving, maar moet er zich ook tegen afzetten, net om zich een eigen identiteit te kunnen aanmeten. Vanuit die dualiteit wordt *Kind* een vraagstelling naar de perverterende aspecten van identiteitsvorming.

Gebaseerd op de tekst van Lieve Dierckx (zie boven)

Kind, © Virginia Rota, Peeping Tom

Beschrijving van de creatie

Kind vormt het laatste luik van de tweede trilogie van Peeping Tom. Het stuk is een regie van Gabriela Carrizo en Franck Chartier. Ze werken samen met oudgediende Peeping Tom acteurs-dansers die mee hielpen bouwen aan het verhaal van het gezelschap, in de eerste trilogie *Le Jardin, Le Salon, Le Sous Sol*, of in *32 rue Vandenbranden, A Louer, Vader en Moeder*.

In *Kind* opent zich opnieuw het hyperrealistische universum van Peeping Tom, waarbij het decorontwerp een actieve rol speelt in het stuk. Bepaalde aspecten in het creatieproces worden verder verfijnd. Daarnaast zijn in *Kind* ook steeds lokale figuranten te zien, die gezocht worden in samenwerking met de lokale theaters. Ze voegen een belangrijk dramaturgisch element toe aan het verhaal en versterken de band tussen Peeping Tom en het lokale publiek.

De repetities van *Kind* startten in de zomer van 2018, met de grootste focus op de creatie tussen de herfst van 2018 en de lente van 2019. Er waren residenties in Brussel, Barcelona, Antwerpen en Luxemburg. De première vond plaats op 23 april 2019 in Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, coproducent van *Kind*.

Kind wordt ondersteund door Theater im Pfalzbau (Ludwigshafen), principiële partner in de realisatie van de *Vader, Moeder, Kind*-trilogie.

5 feiten over *Kind*

- Voor het eerst sinds 2011 regisseren Gabriela Carrizo en Franck Chartier gezamenlijk een Peeping Tom-creatie.
- In tegenstelling tot *Vader en Moeder* vindt *Kind* plaats in een buitensetting, in een bos met hoge bomen en rotsen.
- De cast van *Kind* bestaat vooral uit dansers (5) en 1 mezzosopraan.
- De creatie ging van start met een workshop met kinderen, als voorbereidend onderzoek voor het stuk.
- In *Kind* zijn zowel lokale oudere figuranten als een kindfigurant te zien.

Credits

Concept en regie
Creatie en uitvoering

Gabriela Carrizo en Franck Chartier
Eurudike De Beul, Marie Gyselbrecht, Hun-Mok Jung,
Brandon Lagaert, Yi-Chun Liu, Maria Carolina Vieira
(voorheen)

Artistieke assistentie
Geluidscompositie

Lulu Tikovsky
Raphaëlle Latini, Hjorvar Rognvaldsson, Renaud Crols,
Annalena Fröhlich, Fhun Gao, Peeping Tom

Geluidsmix
Lichtontwerp
Kostuums

Yannick Willockx, Peeping Tom
Amber Vandenhoeck, Sinan Poffyn (stage), Peeping Tom
Lulu Tikovsky, Yi-chun Liu, Nina Lopez Le Galliard (stage),
Peeping Tom

Decorontwerp
Constructie decors
Rekwisieten

Justine Bougerol, Peeping Tom
KVS-atelier, Flora Facto, Peeping Tom
Nina Lopez Le Galliard (stage), Silvio Palomo (stage)

Lichtingenieur
Geluidingenieur

Gilles Roosen
Tim Thielemans

Stage manager
Assistente Kostuums en Rekwisieten

Filip Timmerman

Technische leiding

Annabel Heyse

Productiemanager

Giuliana Rienzi

Tourmanager

Helena Casas

Communicatiemanager

Amaury Vanderborght

Zakelijke leiding

Sébastien Parizel

Veerle Mans

Productie
Productiepartners

Peeping Tom
KVS – Koninklijke Vlaamse Schouwburg (Brussel), Teatre
Nacional de Catalunya/Grec Festival de Barcelona, Theater
im Pfalzbau (Ludwigshafen)

Coproductie

Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, deSingel
(Antwerpen), Théâtre de la Ville de Paris/Maison des Arts de
Créteil (Parijs), Maison de la Culture de Bourges, Festival
Aperto/Fondazione I Teatri (Reggio Emilia), La Rose des
Vents (Villeneuve d'Ascq), Théâtre de Caen, Gessnerallee
Zurich, Julidans Amsterdam, La Bâtie – Festival de Genève,
Le Manège (Maubeuge)

Met de steun van
Spreiding

de Vlaamse overheid
Frans Brood Productions

Kind wordt gerealiseerd met de steun van de tax shelter van
de Belgische federale overheid.

Met dank aan

Heloïse da Costa, Theater FroeFroe, Institut del Teatre, Jan
Daems, Leen Mertens, Uma Victoria Chartier, Ina Peeters en
alle figuranten: Farners, Eva, Elmo, Vera, Roger, Raisa,
Mercè, Xefo, Amadeo, Rita, Gloria, Ariadne, Jonah, Sille,
Leandro, Flo, Grace, Luke, Lucie, Cyril, Jill, Jan, An, Octavia,
Germaine

Kind is opgedragen aan Hjorvar Rognvaldsson

Kind in de pers

De choreografie is inventief en vermengt verschillende universums, van futuristisch tot primitief. [...] Alle ingrediënten werden verzameld voor een uniek en verrassend moment.
Toute la Culture 03.02.2020

Peeping Tom [...] verbaast ons opnieuw door zijn vindingrijkheid. Niet te missen.
Théâtre du Blog 02.02.2020

*Dit landschap van de ongetemde verbeelding gaat dan misschien over de kindertijd, maar Kind is geen kindervoorstelling. Achteraf zal je kinderen niet alleen met zorg, maar ook met voorzichtigheid willen behandelen. **** (4 sterren)*
The Guardian 23.01.2020

*Kind zit vol met ongemakkelijke momenten. De middelen zijn gewaagd maar de emotionele pathologie is maar al te reëel. **** (4 sterren)*
The Stage 23.01.2020

*Met ongegeneerde en soms griezelig ogende droomlogica, ontvouwt zich een onvoorspelbare reeks duister komische ontmoetingen tussen mensen, belichaamd door de diverse, getalenteerde cast. *** (3 sterren)*
The Times 23.01.2020

*De wereld van Peeping Tom is scherpzinnig en vreemd. *** (3 sterren)*
The Independent 23.01.2020

[Hun voorstellingen] graven in de groeven van ons onbewuste, in een verleidelijke, hyper-spectaculaire vorm. Hun levende beelden nemen ons mee door een woud van symbolen, bevolkt door virtuoze dansers. Grote klasse!
RTBF 25.10.2019

Je herkent in dit stuk de surrealistische signatuur van het ensemble, maar door de psychologische finesse stijgt het boven de vorige delen uit.
Pzazz 17.10.2019

[...] Bezorgde toeristen, een dreigende jachtopziener, een babyspar die aandacht vraagt, gemaskerde wezens: je waant je bij Lynch, Buñuel of Burton.
La Libre Belgique 16.10.2019

De realistische omgeving wordt omgezet in een reeks vreemde en surrealistische beelden met figuren in een vijandige sfeer. Tegelijkertijd toont het ook de echte vreugde van het theater, omdat het dingen laat zien die nooit zijn gezien en is het een emotionele ervaring als een droom.
La Repubblica 02.10.2019

Een onmisbare voorstelling voor liefhebbers van uiteenlopende kunst.

En Platea 13.07.2019

*Kind is een voorlopig hoogtepunt van Julidans. [...] Wat Chartier en Carrizo hier met diabolisch plezier onderstrepen, is dat er naast speelse fantasie in de kinderziel ook agressie, jaloezie en wreedheid huizen. **** (4 sterren)*

NRC 07.07.2019

De ware Picasso van ballet zijn Franck Chartier en Gabriela Carrizo.

Cultureel Persbureau 04.07.2019

Kind is even ongemakkelijk als betoverend om te zien.

Movement Exposed 04.07.2019

Het werk heeft een plasticiteit die niemand onverschillig laat, met zeer afgemeten personages, opgebouwd rond mythes of monsters en met een bijna cinematografische soundtrack.

ABC Sevilla 18.05.2019

Een kwaadaardige 'Alice in horrorland'.

Diario de Sevilla 18.05.2019

Een droom waarin je gemakkelijk gedesorienteerd raakt, of meer nog een nachtmerrie die ook van een perverse Haneke zou kunnen zijn, Lanthimos of Ulrich Seidl.

Diario de Mallorca 14.05.2019

[...] Een baanbrekende esthetiek en danskwaliteit die je de adem beneemt. De wereldwijd geprezen en onderscheiden groep biedt een zeer intelligent kunstwerk dat veel verder gaat dan de grenzen van het genre.

Volksfreund 28.04.2019

Peeping Tom heeft een unieke formele taal ontwikkeld. [...] De Peeping Tommers drijven de absurde en wrede humor richting surrealisme, en tonen open en bloot onze ergste nachtmerries en onvervulde verlangens.

Lëtzebuenger Land 26.04.2019

[Kind is] onverwacht, grappig en verontrustend, soms tot het punt van ongemak. En dat is geslaagd.

Luxemburger Wort 25.04.2019

Kind, © Oleg Degtiarov, Peeping Tom

Biografieën van de cast

Eurudike De Beul (°1964, Dendermonde, BE)

Eurudike De Beul (°1964) is zangeres, regisseuse, schrijfster, geluidskunstenaar en beeldend kunstenaar. Na haar studies sociaal verpleegkundige en master biomedische wetenschappen startte Eurudike aan de conservatoria van Luik en Mons bij José Van Dam, Greta Dereyghere en Marianne Pousseur. Ze behaalde een hoger diploma met felicitaties van de jury en ontving de prijs Guns-Defrêne. Ze vervolmaakte zich bij Kammersängerin Ute Trekel Bruckhardt in Berlijn en deed stages bij Mark Deller, Michaël Chance en Zeger Vandersteene. Van een lichte barokstem (o.a. Fairy in The Fairy Queen met het Dellerconsort) evolueerde haar stem naar een kleur die zich uitermate leent voor het Mahlerrepertoire.

Op haar 30e vond Eurudike haar eerste echte adem bij Alain Platel (Les Ballets C de la B). Voordien werkte ze voornamelijk als soliste in oratoria. Platel's visie op theater opende nieuwe perspectieven. Nadien werkte Eurudike met regisseurs zoals Theu Boerman (Theatercompagnie Amsterdam), David Miller, Judith Vindevogel (Walpurgis), François de Carpenterie en Dagmar Pischel (De Munt), Cathy Boyd (Theatre Cryptic, Schotland), Josse De Pauw en Benjamin Abel Meirhaeghe (Opera Vlaanderen).

In 2000 werd haar project St. Kilda geselecteerd voor The Year of the Artist en werd Eurudike stichtend lid van het collectief Peeping Tom. Met Peeping Tom creëerde ze mee: Caravana, Une Vie Inutile, Le Jardin, Le Salon, Le Sous Sol, 32 Rue Vandenbranden, 31 Rue Vandenbranden (voor de opera van Göteborg), 33 Rue Vandenbranden (voor de opera van Lyon), A Louer, The Land, XS, de familietrilogie Vader, Moeder en Kind en Dido en Aeneas. Alleen al met Peeping Tom heeft ze intussen 750 voorstellingen op de teller. Soundscapes van haar zijn te horen in A Louer, The Land, Triptych en Jean-Marc, een creatie met Hunmok Jung.

Als operarollen zong ze onder meer Azucena in Il Trovatore (Verdi), Madalena, Giovanna in Rigoletto, Miss Quickly in Falstaff (Verdi), Messaghiera in Orfeo (Monteverdi), Prediker in Welp van Johan De Smet, Moeder in de Noces (Stravinsky), Baba uit The Medium (G.C. Menotti), Dido en The Sorceress (Purcell), Clytaemnestra in Electra (David Paul Jones). In 2003 werd Eurudike geselecteerd voor het koor van de Bayreuther Festspiele.

Met de vzw KoudVuur (2005) en als artiest in residentie bij Walpurgis regisseerde en creëerde ze experimentele voorstellingen, solo's en composities/soundscapes waarin de stem met al haar mogelijke uitingen centraal staat. Ze heeft ook een grote interesse voor de functie en integratie van de stem in de hedendaagse beeldende kunst, outsider art en in situ contexten, o.a. bij WARP, KMSKA Antwerpen, In Flanders Fiels-museum, Talbothouse en

stedelijke musea. Haar werk gaat over onvermogen, eenzaamheid, verbondenheid en de troost bij astbestproblematiek.

Eurudike is ook te horen als soloïst op albums van Graindelavoix, FES, muziek LOD, Walpurgis en Puzzle. Ze maakte bovendien illustratief werk voor het WWF.

Marie Gyselbrecht (°1983, Gent, BE)

Marie vervoegde Peeping Tom in 2008. *Kind* is haar zesde productie met het gezelschap, na *32 rue Vandenbranden*, *A Louer*, *Vader*, *The Land* en *Moeder*. Marie Gyselbrecht acteerde als tiener in *Allemaal Indiaan* van Alain Platel en Arne Sierens en in 1997 werd een van haar voorstellingen genomineerd voor Best Belgian Dance Solo, een prijs toegekend door Victoria en Alain Platel. In 2005 studeert ze af aan de Salzburg Experimental Academy of Dance; in 2004 richtte ze mee Collectiv.At op, een in België gebaseerd collectief waarvan de producties internationaal toerden, en de eerste voorstelling, *Quien soy es*, de eerste prijs won op de wedstrijd Jovenes Artistas in Spanje. Marie heeft een grote belangstelling voor fotografie en hedendaagse kunst, en haar huidige solovoorstelling combineert fotografie, installatie en performance. Ze geeft yoga, dans en hedendaagse dans aan De Ingang (Gent) en ook regelmatig workshops in dans en theater, zowel in België als in het buitenland.

Hun-Mok Jung (°1978, Soon-Cheon, KR)

Hun-Mok vervoegde Peeping Tom in 2008. *Kind* is zijn vijfde productie met het gezelschap, na *32 rue Vandenbranden*, *A Louer*, *Vader* en *Moeder*. Hij volgde een opleiding bij het Dance Department van de Dankook Universiteit en in 2001 behaalt hij zijn diploma Performance Producer aan de School of Performing Arts in Seoul. Een jaar later wint zijn solovoorstelling *A Whistle* de eerste prijs van MODAFE (International Modern Dance Festival), in de categorie jonge choreograaf. Hij won twee keer de Best Dancer Award op het Ulsan Dance Festival. In 2004 behaalt hij zijn Master aan de Dankook University en in datzelfde jaar richt hij het danstheatergezelschap JU MOK op.

In 2007 wint zijn duet/performance *Ring Wanderung* de prijs van Best Choreography en Writing Award van Dance & People Magazine, en wordt hij door de Arts Council Korea genoemd als "rising choreographer". In 2009 maakt JU MOK's voorstelling *An Unconvenient Truth* deel uit van de MODAFE-programma. Zijn andere voorstellingen zijn *Fragile Swallow*, *Wanted*, *Monster* en *Jean Mark*. Hij werkte als assistent choreografie voor de film *GOGO 70* en geeft sinds 2004 les aan de Dankook Universiteit, Suncheon Universiteit en Chungnam Arts High School.

Brandon Lagaert (°1992, Gent, BE)

Brandon studeerde Woordkunst Drama aan het SKI in Gent en studeerde in 2012 Hedendaagse Dans aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen. Het jaar daarop vervoegde hij Peeping Tom voor de productie van *Vader*. Hij is momenteel ook deel van de cast van *Moeder* en *Kind*.

Naast zijn werk met Peeping Tom werkt Brandon samen met diverse artiesten, zoals aan de Ecole de Théâtre Physique in Straatsburg, waar hij onder andere experimenteert met film. Hij ontwikkelt zichzelf ook tot een allround artiest in verschillende disciplines, zoals theater, dans, film, regie, en meer. Dit werk is gegroepeerd onder de naam 'Kaiho'. Na de creatie van *Vader* maakte hij de performance *Subdued* met een deel van het materiaal dat niet was gebruikt. Met deze voorstelling won hij een 'Outstanding Performer Award' op de Copenhagen International Choreography Competition. In 2016 kreeg Brandon een BILL Award voor jonge, opkomende Belgische artiesten, in de categorie 'visuele kunsten'.

Yi-chun Liu (°1985, Taichung, TW)

Yi-chun vervoegde Peeping Tom in 2013 voor *Vader*. Ze werkte daarna verder aan de familietrilogie met *Moeder* (2016) en is ook te zien in *Kind* (2019). Op haar vijfde begon ze met Kung-fu en Chinese Opera en later studeerde ze ballet, hedendaagse dans, improvisatie, gevechtkunsten en Tai-Chi-Dao-In. In 2007 behaalde ze haar diploma aan de Taipei National University of the Arts.

Naast Peeping Tom heeft ze gewerkt of werkt ze momenteel met Anouk van Dijk (NL), Shang-chi Sun (DE/TW), Ann Van den Broek (BE), Scapino Ballet Rotterdam (NL), Paul Selwyn Norton (NL/AU), Balletto Teatro di Torino (IT) en Cloud Gate Dance Theater 1 (TW). Ze werkte ook als artistiek assistente met Franck Chartier aan de bekroonde Peeping Tom coproductie *The lost room* (2015) en in 2017 aan *The hidden floor*. Yi-chun's solostuk *O* ging in 2012 in première in Rotterdam en is intussen geëvolueerd naar een duet dat ze bracht in Amsterdam en in Den Haag. Ze werkt momenteel aan haar 'alphabetical series' in discussie met het concept 'Act of Performance'. Yi-Chun is een gecertificeerde lerares Countertechniek, waarmee ze een gediversifieerde carrière als performer en onderzoeker kon ontwikkelen. Parallel aan de tournees van Peeping Tom biedt ze ook workshops aan.

Gabriela Carrizo & Franck Chartier, © Jesse Willems, Peeping Tom

Choreografen

Gabriela Carrizo (°1970, Córdoba, AR)

Gabriela danst vanaf haar 10e aan een multidisciplinaire school (in die periode de enige met een groep hedendaagse dans voor kinderen en tieners). Onder leiding van Norma Raimondi transformeerde deze school in de Universiteit voor Ballet van Córdoba, waar Gabriela enkele jaren danste en waar ze haar eerste choreografieën in elkaar stak.

Op 19-jarige leeftijd verhuist ze naar Europa, waar ze doorheen de jaren samenwerkt met Caroline Marcadé, Alain Platel, les ballets C de la B (*La Tristeza Complice*, 1997 en *Iets op Bach*, 1998), Koen Augustijnen (*Portrait intérieur*, 1994) en Needcompany (*Images of Affection*, 2001). In de tussentijd blijft ze haar eigen werk maken. Ze gaat solo met *Et tutto sara d'ombra et di caline* en creëert *Bartime*, een samenwerking met Einat Tuchman en Lisi Estaras. Voor les ballets C de la B tekent ze ook voor de choreografie van de opera *Wolf* (2002). Gabriela speelt de hoofdrol in Fien Trochs film *Kid* (2012), en in 2013 maakt ze het korte stuk *The missing door* voor en met het Nederlands Dans Theater – NDT 1. Op 8 mei 2015 ging *The Land* in première, een samenwerking met het Münchense Residenztheater, in een regie van Gabriela Carrizo. In 2018 regisseerde ze samen met Franck Chartier *31 Rue Vandenbranden*, een adaptatie van het origineel van Peeping Tom met de dansers van Le Ballet de l'Opéra de Lyon. Het stuk opende de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon. In 2022 regisseert Gabriela een tweede kortstuk van haar hand voor het Nederland Dans Theater (NDT 1).

Gabriela Carrizo is, samen met Franck Chartier, artistiek directeur van Peeping Tom, sinds ze het gezelschap samen oprichtten in 2000.

Franck Chartier (°1967, Roanne, FR)

Franck Chartier begon op 11-jarige leeftijd te dansen. Op zijn 15e stuurde zijn moeder hem naar Rosella Hightower in Cannes om klassiek ballet te studeren. Tussen 1986 en 1989 werkte hij voor het Ballet van de 20e Eeuw van Maurice Béjart. Daarna volgde een periode van drie jaar waarin hij samenwerkte met Angelin Prejocaj en danste voor *Le spectre de la rose* in de Opéra van Parijs.

In 1994 verhuisde hij naar Brussel om in Rosas' productie *Kinok* (1994) te dansen. Hij maakte van de stad zijn nieuwe thuisbasis en werkt er duetten uit met Ine Wichterich en Anne Mouselet, en speelde in producties van Needcompany (*Tres*, 1995) en Les Ballets C de la B: *La Tristeza Complice* (1997), *lets op Bach* (1997) and *Wolf* (2002). In 2013 maakte Franck Chartier *33 rue Vandenbranden*, een bewerking van Peeping Toms *32 rue Vandenbranden* voor de Opera van Göteborg en tekende hij voor de choreografie van de opera *Marouf, savetier du Caire* van Jérôme Deschamps, in de Opéra Comique in Parijs. Voor Nederlands Dans Theater regisseerde hij in 2015 *The lost room*, een vervolg op *The missing door* – het stuk dat Gabriela Carrizo in 2013 met dezelfde groep realiseerde.

The lost room leverde hem een prestigieuze 'Zwaan Meest Indrukwekkende Dansproductie 2016' op. In 2017 ging *The hidden floor* in première, zijn tweede samenwerking met NDT en meteen ook het sluitstuk van de trilogie *Adrift*, die ook bestaat uit *The missing door* en *The lost room*. In 2018 regisseerde Franck samen met Gabriela een adaptatie van Peeping Toms *32 Rue Vandenbranden*. Ze creëerden het stuk, *31 Rue Vandenbranden*, met het Ballet de l'Opéra de Lyon en openden vervolgens de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon in september 2018. In 2021 regisseerde hij *Dido & Aeneas*, een samenwerking tussen Peeping Tom, Le Concert d'Astrée en het Grand Théâtre de Genève.

Franck Chartier is, samen met Gabriela Carrizo, artistiek directeur van Peeping Tom, sinds ze het gezelschap samen oprichtten in 2000.

Over Peeping Tom

Korte biografie

Peeping Tom is een **Belgisch danstheatergezelschap** dat werd opgericht door Gabriela Carrizo (I/AR) en Franck Chartier (F).

Bij Peeping Tom start alles vanuit een zeker **hyperrealisme**. De setting doet vertrouwd aan, zoals een bejaardentehuis in *Vader*, twee stacaravans in *32 rue Vandenbranden* of een salon in *Le Salon*. Vervolgens breken de makers dit realisme open en gaan ze **spelen met de logica van tijd, ruimte en sfeer**. Je bent getuige – of eerder voyeur? – van wat verborgen en ongezegd blijft. Zo word je meegenomen in onderbewuste werelden en ontdek je nachtmerries, angsten en verlangens. Aan de hand van een **rijke beeldtaal** ontstaat een fascinerend gevecht tegen de omgeving en tegen zichzelf.

Sinds de oprichting in 2000 in Brussel reisde Peeping Tom de wereld rond met zijn diverse voorstellingen. Belangrijke bekroningen van het werk van Peeping Tom zijn de **Olivier Award** in het Verenigd Koninkrijk voor *32 rue Vandenbranden*, de **Patrons Circle Award** op het International Arts Festival in Melbourne of de selecties voor Het Theaterfestival in België en Nederland.

Ontdek meer over Peeping Tom op www.peepingtom.be

Peeping Tom wordt gesteund door de Vlaamse Overheid.

Wist je dat?

- Het team van Peeping Tom – artiesten, choreografen, techniekers, ontwerpers, medewerkers – bestaat uit 16 nationaliteiten.
- De oudste artiest bij Peeping Tom is 84 jaar oud, de jongste 22.
- Meer dan 280.000 mensen wereldwijd hebben een Peeping Tom-voorstelling gezien.
- Wereldwijd hebben meer dan 1500 lokale figuranten in een Peeping Tom-voorstelling gespeeld.
- In 2015 won Peeping Tom een prestigieuze Olivier Award in Londen voor *32 rue Vandenbranden* en in 2021 ontving *La Visita* de FEDORA Van Cleef & Arpels Prize for Ballet 2021.

Ons verhaal

Peeping Tom is een Belgisch danstheatergezelschap dat in 2000 werd opgericht door choreografen Gabriela Carrizo (I/AR) en Franck Chartier (F). Samen met Eurudike De Beul, die een vaste waarde binnen het gezelschap zou worden, creëerden ze een locatieproject in een kampeerwagen, *Caravana*, gevolgd door de film *Une vie inutile* (2000).

Voordat ze hun eigen gezelschap begonnen, hadden ze hun strepen al verdiend als dansers bij internationaal gerenommeerde gezelschappen zoals Les Ballets C de la B (Alain Platel), Rosas, Maurice Béjart, Angelin Preljocaj en Needcompany.

Een hyperrealistische esthetiek

Het waarmerk van Peeping Tom is een hyperrealistisch podiumbeeld, geënt op een concrete scenografie: tuin, salon en kelderverdieping in de eerste trilogie (*Le Jardin*, 2002; *Le Salon*, 2004; en *Le Sous Sol*, 2007), twee stacaravans in een besneeuwd berglandschap in *32 rue Vandenbranden*, een door vlammen verteerd theater in *A Louer* (2011) of een bejaardentehuis in *Vader* (2014).

Daarbinnen creëren de maker een kantelend universum dat de gangbare logica van tijd, ruimte en sfeer verstoort. Isolement leidt er naar onderbewuste werelden van nachtmerries, angsten en verlangens waarmee ze de schaduwkanten van individu en gemeenschap uitlichten. De choreografen zoeken consequent naar een extreme podium- en bewegingstaal – nooit gratuit – met het menselijke als primaire inspiratiebron.

Door gebruik te maken van filmische montageprocedures tasten ze de grenzen af van een plot waar je nooit precies de vinger op kunt leggen. Het 'huis clos' van familie- en gezinssituaties blijft voor Peeping Tom een rijke bron van creativiteit. Momenteel werkt het gezelschap aan een tweede trilogie – *Vader, Moeder, Kind* – rond hetzelfde oergegeven.

Le Jardin (2002)

Le Salon (2004)

Le Sous Sol (2007)

32, rue Vandenbranden (2009)

Organische en intuïtieve samenwerkingen

In het werk van Peeping Tom is alles met elkaar verbonden. Het organische en het intuïtieve vormen de humus voor samenwerkingsverbanden en creatieprocessen. Collectief en doorlopend onderzoek gekoppeld aan langdurige relaties met unieke en creatieve performers zorgen voor grote vormelijke en inhoudelijke continuïteit.

A Louer (2011)

Elke afgewerkte productie betekent voor de performers een (voorlopig) afscheid van de stroom aan korte scènes die ze tijdens de voorbereiding genereerden. Elk nieuw creatieproces is voor de makers een volgende stap in hun zoektocht naar hoe ze beweging, theatraliteit, emotie, tekst, geluid en scenografie steeds fijnmaziger kunnen vervlechten.

Peeping Tom heeft doorheen de jaren een bijzonder hechte band ontwikkeld met zowel theaterhuizen als toeschouwers. Hun voorstellingen trekken een breed, trouw en vaak jong publiek aan. De speellijsten van het gezelschap zijn uitzonderlijk lang, net als het – groeiende – aantal landen waar getoerd wordt. Peeping Tom organiseert wereldwijd masterclasses en workshops voor (semi-)professionelen, kinderen en amateurs. Peeping Tom hanteert meestal lange creatieperiodes; de voorstellingen rijpen langzaam, kiemen tijdens de vele tournees, en resulteren gemiddeld om de twee jaar in een avondvullende productie.

Vader (2014)

Opening naar externe samenwerkingen

Sinds 2013 opent Peeping Tom zich meer en meer tot nieuwe inspirerende samenwerkingsverbanden met kunstenaars, gezelschappen en huizen. Gabriela Carrizo choreografeerde het korte stuk *The missing door* in 2013, voor de dansers van het Nederlands Dans Theater (NDT I), terwijl Franck Chartier *32 rue Vandenbranden* herwerkte voor de Göteborg Opera (*33 rue Vandenbranden*, 2013).

Op 1 oktober 2015 ging *The lost room* van Franck Chartier en NDT I in wereldpremière in Den Haag (NL). Het stuk is

Moeder (2016)

een vervolg op *The missing door* van Gabriela Carrizo. Op haar beurt creëerde Gabriela in 2015 *The Land*, in samenwerking met het Münchense Residenztheater (première op 8 mei 2015 in het Cuvilliéstheater), voor het festival DANCE 2015.

In 2017 werkten Peeping Tom en NDT I opnieuw samen voor de creatie van *The hidden floor*, geregisseerd door Franck Chartier met de dansers van NDT I. Hiermee werd ook de trilogie *Adrift* afgesloten, die bestaat uit *The missing door*, *The lost room* en *The hidden floor*.

Peeping Tom houdt kantoor in Molenbeek (Brussel). De KVS - Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel is de belangrijkste productiepartner in België.

Kind (2019)

Awards en onderscheidingen

2022

- TRIPTYCH: Prijs voor Beste Hedendaagse Voorstelling van 2021 in Italië – Danza & Danza Magazine (IT)

2021

- LA VISITA: Winnaar van de FEDORA Van Cleef & Arpels Prize for Ballet 2021
- TRIPTYCH: Nominaties voor de Critics Award als Beste Internationale Dansvoorstelling en Beste Internationale Theatervoorstelling (Barcelona, ES)

2018

- MOEDER: 'Beste voorstelling in het theater' op het Festival Internacional de Teatro y Artes de Calle in Valladolid (ES).

2017

- THE MISSING DOOR: Herald Angel op het Edinburgh International Festival (UK) (samen met *Stop-Motion* en *Shoot the Moon* van Paul Lightfoot en Sol León)

2016

- THE LOST ROOM: Zwaan voor 'Meest indrukwekkende dansproductie' (Maastricht, NL)

2015

- 32 RUE VANDENBRANDEN: 'Beste nieuwe dansvoorstelling' op de Olivier Awards (Londen, UK)
- VADER: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)
- A LOUER: Nominatie voor een Critics Award als Beste Internationale Dansvoorstelling (Barcelona, ES)

2014

- VADER: 'Beste Internationale Dansvoorstelling' op de Barcelona Critics Awards (ES)
- VADER: 'Beste dansvoorstelling van het jaar' door de Nederlandse krant NRC Handelsblad

2013

- 32 RUE VANDENBRANDEN: 'Beste dansvoorstelling van het jaar' in São Paulo door magazine Guia Folha.
- A LOUER: Nominatie voor de Ubu Awards in Italië in de categorie 'Beste Anderstalige Voorstelling'.

2012

- A LOUER: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)

2007

- LE SALON: Montblanc Young Directors Award op het Salzburg Festival (AT)
- LE SALON: Patrons Circle Award op het International Arts Festival Melbourne (AU)
- LE SOUS SOL: Selectie voor Het Theaterfestival (BE)

2005

- LE SALON: Prix du Meilleur Spectacle de Danse (FR)

Tourkalender Seizoen 2021 – 2022

(Data kunnen veranderen, gelieve sebastien@peepingtom.be te contacteren bij twijfel)

TRIPTYCH: THE MISSING DOOR, THE LOST ROOM AND THE HIDDEN FLOOR (2020)

10-12 SEP 2021	Torinodanza Festival – TURIJN (IT)
05-06 OKT 2021	Territory Festival – MOSKOU (RU)
14-16 OKT 2021	Opéra de Lille – LILLE (FR)
27-28 OKT 2021	Théâtre du Passage – NEUCHÂTEL (CH)
06-07 NOV 2021	Festival Aperto/Fondazione I Teatri – REGGIO EMILIA (IT)
11-14 NOV 2021	Teatros del Canal – MADRID (ES)
25 JAN 2022	Anthéa Antipolis Théâtre d'Antibes – ANTIBES (FR)
01-10 FEB 2022	Théâtre National Wallonie-Bruxelles – BRUSSEL (BE)
24-26 FEB 2022	La Comédie de Genève – GENÈVE (CH)
25-26 MAA 2022	Tanz Köln – KEULEN (D)
25 MEI 2022	Schouwburg – ARNHEM (NL)
2-3 JUNI 2022	Montpellier Danse – MONTPELLIER (FR)
21-22 JUNI 2022	International May Festival – WIESBADEN (D)
15-16 JULI 2022	Kalamata Dance Festival – KALAMATA (EL)

DIPTYCH: THE MISSING DOOR AND THE LOST ROOM (2020)

06-07 SEP 2021	Oriente Occidente Festival – ROVERETO (IT)
23-24 OKT 2021	Dampfzentrale Bern – BERN (CH)
19-20 NOV 2021	L'Onde – VELIZY-VILLACOULBAY (FR)
17-19 DEC 2021	Teatro Bellini – NAPELS (IT)
05 APR 2022	Dance Open – ST. PETERSBURG (RU)
08 JUNI 2022	Göteborg Dance and Theatre Festival – GÖTEBORG (SE)

KIND (2019)

25 SEP 2021	CC Sint-Niklaas – SINT-NIKLAAS (BE)
29 SEP 2021	Westrand – DILBEEK (BE)
11-12 OKT 2021	Kuopio Dance Festival – KUOPIO (FI)
09 NOV 2021	Scène Nationale d'Albi – ALBI (FR)
12-13 NOV 2021	Théâtre National de Nice – NICE (FR)
16-17 NOV 2021	STUK – LEUVEN (BE)
14-15 DEC 2021	Malraux, Scène Nationale Chambéry Savoie – CHAMBERY (FR)
11-12 JAN 2022	Le Pavillon Noir – AIX-EN-PROVENCE (FR)
22-23 JAN 2022	Marche Teatro – ANCONA (IT)
30 JAN 2022	Teatro Aveirense – AVEIRO (PT)
02-03 FEB 2022	Centro Cultural de Belém – LISSABON (PT)
05 FEB 2022	Centro Cultural Vila Flor – GUIMARÃES (PT)
09-11 MAA 2022	TnBA – BORDEAUX (FR)
19-20 MAA 2022	Belgrade Dance Festival – BELGRADO (RS)
07-08 MEI 2022	Festival 10 Sentidos – VALENCIA (ES)
01 JUN 2022	Stadsschouwburg – UTRECHT (NL)

03 JUN 2022 SPOT/Stadsschouwburg – GRONINGEN (NL)
08-09 JUN 2022 Vooruit – GENT (BE)

DIDO & AENEAS (2021) – Samenwerking met het Grand Théâtre de Genève

03 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
04 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
06 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
07 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
09 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
10 DEC 2021 Opéra de Lille – LILLE (FR)
27 APR 2022 Les Théâtres de la Ville de Luxembourg – LUXEMBURG (LU)
29 APR 2022 Les Théâtres de la Ville de Luxembourg – LUXEMBURG (LU)

LA VISITA (2021)

04-05 NOV 2021 Festival Aperto/Fondazione I Teatri & Collezione Maramotti –
REGGIO EMILIA (IT)

31 RUE VANDENBRANDEN (2018) – Samenwerking met de Opéra de Lyon

26-28 NOV 2021 La Comédie de Clermont-Ferrand – CLERMONT-FERRAND (FR)

PEEPING TOM

Gabrielle Petitstraat 4/9

1080 Brussel – België

BE0473.380.883

info@peepingtom.be

www.peepingtom.be

Artistieke leiding:

Gabriela Carrizo and Franck Chartier

Company manager:

Veerle Mans

veerle@peepingtom.be

Communicatiemanager:

Sébastien Parizel

sebastien@peepingtom.be

Productiemanager

Helena Casas

helena@peepingtom.be

Tourmanager:

Amaury Vanderborght

amaury@peepingtom.be

Technisch coördinatrice:

Giuliana Rienzi

giuliana@peepingtom.be

Distributie:

Frans Brood Productions

Gie Baguet / Tine Scharlaken

T +32 9 234 12 12

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

Peeping Tom wordt ondersteund door de Vlaamse Overheid.